

תשס"ד (01 במרץ)

יום ב', ח' ב

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כיצד לומדים לעשות השקעה טובה?

ובכן, חברה מוצלחת נבחרת ב- 3 תכנים:

- (1) ברעיון או מוצר טוב שהחברה רוצה לשווק,
 - (2) בהדרך שבה היא משדרת רעיון זה למשקיעים פוטנציאליים כדי שיקנו מניות בחברה,
 - ו- (3) במערכת יחסי הציבור שבה היא משווקת את הרעיון\המוצר לציבור הרחב.
- את הדרך לעניין משקיעים פוטנציאליים עושים בד"כ באמצעות 'פרוספקטוס' ["פלייר" בעברית של היום] שמסביר את הרעיון, מטרות החברה בשיווק רעיון זה, תחזיות כלכליות לחברה וכו'. ושיווק הרעיון מתבצע באמצעים שונים, כולל אסיפות שבהן 'מוכרים' את הרעיון למחזיקי המניות בחברה. ואולם, מוצר מוצלח במיוחד אינו זקוק לשיווק מתמיד ע"י הנהלת החברה, אלא הוא מוכר את עצמו. כדי שמצב זה יתקיים, כל אחד המסתכל אל המוצר [או מכיר ברעיון] צריך להבין מיד מה הוא ולשם מה הוא טוב.
- זהו המשל. והנמשל?

נראה כי השם רצה להקים חברה [=העולם] והרעיון שאותו הוא רצה לשווק דרך החברה היה רעיון **הענווה!** בכל כתבי הקודש רעיון הענווה נרמז או אף מודגש מספיק פעמים שאי אפשר לא לייחס אליו חשיבות רבה. אזי הדבר הראשון שיש לבחון הוא: האם רעיון הענווה הוא רעיון טוב אם לא? התבוננות עמוקה בדרכי העולם מלמדת אותנו כמה שהוא כן חשוב, ולמעשה העולם לא יכול להתקיים בלעדיו. בעולם בלי ענווה, כל אחד יתפתה לחשוב שהוא יוכל לעשות מה שהוא רוצה, כי אף אחד אחר אינו חשוב כמוהו. התוצאה? אין עלינו לתת דין וחשבון לאף אחד, אף לא לבורא העולם. חשיבה כזו מובילה את העולם לתוהו ובוהו. ולכן, ה' ברא את העולם מבוסס על יסוד ענווה זה ["...עולם חסד ייבנה..."] תהלים פ"ט 3]. אחרי שהוא הקים את החברה הזאת, עליו היה לבשר את רעיון הענווה למשקיעים פוטנציאליים [=בני אדם] בתקוה כי יקנו מניות בחברה שכזאת. ה'פרוספקטוס' שה' יתברך השתמש בו הוא **התורה**, כדי להראות לבני אדם שיש אלוהים הכל-יכול, שהוא "זן את הכל" ושלפניו עלינו לתת דין וחשבון.

עם הפרוספקטוס הזה, ה' החל להסתובב בין האומות 'למכור' את הרעיון, אך כל אחת אמרה שזה אינו מתאים כרגע את תיק ההשקעות שלה. לבסוף, השם הצליח לשכנע קבוצה אחת של אנשים להשקיע ברעיון זה – היהודים! והוא מסר להם את הפרוספקטוס\התורה על הר ענו, הר סיני, כדי שוב להדגיש את הרעיון שהוא מנסה למכור להם, קרי ענווה. הוא אף דאג לכך ש"מנהלי תיק ההשקעות" – כלומר, השופטים – ילמדו את הרעיון 'על בשרם'. הוא קבע שיישבו ליד המזבח, שהוא הכלי במקדש שמסמל את הענווה. המזבח עשוי מאדמה, וכפי שלמדים אנו בפרקי אבות [פרק ג' 1]: "...הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך... ולאן אתה הולך? למקום עפר, רימה ותולעה..."

לכן, המזבח העשוי מאדמה מזכיר לאדם להתרחק מחטאים.

עתה, הגיע ה' יתברך לשלב הסופי ביצירת מוצר שישתקף בו רעיון הענווה. הוא ברא את העולם, פרסם את הרעיון שלו דרך התורה, 'מצא' קבוצת אנשים המוכנים להשקיע ברעיון. ועכשיו, הוא צריך רק אמצעי שיווק שישחרר אותו מן הצורך לשווק את הרעיון בעצמו. [הרי הוא די עסוק, לא כן?] מה יהיה הסמל שישתקף בו רעיון הענווה בצורה הטובה ביותר?

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדרך מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

תשס"ד (01 במרץ)

יום ב', ח' ב

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

{התשובה תבוא, בע"ה, ביום רביעי, אחרי הסיפור של מחר}

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונן עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל